

Lieta C-650/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 17. oktobris

Iesniedzējtiesa:

Cour d'appel de Mons (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 19. septembris

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Fédération internationale de football association (FIFA)

Otra puse apelācijas tiesvedībā:

BZ

Piedaloties:

Union royale belge des sociétés de football association (URBSFA)

SA Sporting du pays de Charleroi

Pamattiesvedības priekšmets

Pamatlietas dalībnieku starpā pastāv domstarpības par to, vai *Fédération internationale de football association* (turpmāk tekstā – “FIFA”) un *Union royale belge des sociétés de football association* (turpmāk tekstā – “URBSFA”), kas ir FIFA biedroorganizācija, kura atbild par futbola un visu to paveidu organizēšanu un uzraudzību Beļģijā, ir jāatlīdzina zaudējumi profesionālam futbola spēlētājam BZ par negūto peļņu (zaudēti klubu piedāvājumi noslēgt līgumus), šis pēdējais apgalvo, ka tie viņam ir nodarīti saistībā ar konkrētu FIFA Reglamenta par spēlētāju statusu un pārejām (turpmāk tekstā – “RSSP”) noteikumu piemērošanu viņam.

RSSP tostarp ir paredzēts, ka spēlētājs un viņa jaunais klubs ir solidāri atbildīgi veikt zaudējumu atlīdzības maksājumu klubam, ar kuru ir laužts līgums bez pamatota iemesla.

Turklāt RSPP ir noteikts aizliegums jaunajam klubam reģistrēt jaunu spēlētāju, kas ir laužis iepriekšējo līgumu bez pamatota iemesla, un ļauj iepriekšējam klubam neizsniegt starptautisko transfēra sertifikātu (STS), kas ir nepieciešams spēlētāja reģistrācijai, ja ir radies līgumisks strīds starp klubu un spēlētāju par iepriekšējā līguma izbeigšanu.

BZ uzskata, ka iepriekšminētās RSPP normas ir pretrunā Savienības tiesībām.

SA Sporting du Pays de Charleroi – Beļģijā reģistrēts futbola klubs, kas izteica piedāvājumu BZ noslēgt līgumu, labprātīgi ir iestājies lietā FIFA un URBSFA pamatu un prasījumu atbalstam. Šis klubs uzskata, ka tā izteiktais piedāvājums noslēgt līgumu ir BZ krāpniecisko darbību sekas.

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem aizliedz:

- solidaritātes principu starp spēlētāju un klubu, kas vēlas viņu uzņemt, par to veicot zaudējumu atlīdzības izmaksu, kas pienākas klubam, ar kuru līgums tika laužts bez pamatota iemesla, kā tas ir noteikts FIFA RSPP 17.2. pantā, to lasot kopsakarā ar sporta sankcijām, kas ir paredzētas šī paša reglamenta 17.4. pantā un finansiālām sankcijām, kas ir paredzētas 17.1. pantā;
- iespēju federācijai, pie kuras pieder iepriekšējais klubs, neizsniegt starptautisko transfēra sertifikātu, kas ir nepieciešams, lai jaunais klubs uzņemtu spēlētāju, ja starp iepriekšējo klubu un spēlētāju ir strīds (FIFA RSPP 9.1. pants un minētā RSPP 3. pielikuma 8.2.7. pants)?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 45. pants:

- “1. Savienībā nodrošina darba ņēmēju pārvietošanās brīvību.
2. Pārvietošanās brīvība nozīmē to, ka likvidē jebkādu dalībvalstu darba ņēmēju diskrimināciju pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem.
3. Tā nozīmē turpmāk norādītās tiesības, ko var ierobežot, vienīgi pamatojoties uz sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumiem:
 - a) tiesības pieņemt faktiskos darba piedāvājumus;

- b) tiesības šajā nolūkā brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā;
 - c) tiesības darba nolūkos uzturēties kādā dalībvalstī saskaņā ar normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē šīs valsts pilsoņu nodarbinātību;
 - d) tiesības palikt kādā dalībvalstī pēc tam, kad darba attiecības šajā valstī beigušās, atbilstīgi nosacījumiem, kas ietverti regulās, kuras izstrādās Komisija.
4. Šis pants neattiecas uz nodarbinātību civildienestā.”

LESD 101. pants:

“1. Turpmāk norādītais ir aizliegts kā nesaderīgs ar iekšējo tirgu: visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgū, un jo īpaši darbības, ar kurām:

- a) tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas, vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus;
 - b) ierobežo vai kontrolē ražošanu, tirgus, tehnikas attīstību vai investīcijas;
 - c) sadala tirgus vai piegādes avotus;
 - d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
 - e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līguma priekšmetu.
2. Visi nolīgumi vai lēmumi, kas ir aizliegti saskaņā ar šo pantu, automātiski nav spēkā.
3. Šā panta 1. punktu tomēr var atzīt par nepiemērojamu:
- jebkuram starp uzņēmumiem noslēgtam nolīgumam vai nolīgumu kategorijai;
 - jebkuram uzņēmumu apvienības pieņemtam lēmumam vai lēmumu kategorijai; [un]
 - jebkādai saskaņotai darbībai vai darbību kategorijai,

kas palīdz uzlabot preču ražošanu vai izplatīšanu vai veicina tehnisku vai saimniecisku attīstību, reizē ļaujot patērētājiem baudīt pienācīgu daļu no iegūtajiem labumiem, un kas:

- a) neuzspiež attiecīgiem uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi, lai sasniegtu šos mērķus;
- b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecībā uz šo ražojumu būtisku daļu.”

Strīdīgās tiesību normas

RSPP 9. panta 1. punkts:

“Vienā federācijā reģistrētu spēlētāju var reģistrēt citā federācijā vienīgi tad, ja tā ir saņēmusi Starptautisko Transfēra Sertifikātu (STS), kuru ir izsniegusi iepriekšējā federācija. STS izsniedz bez nosacījumiem, bez maksas un bez ierobežojuma laikā. Jebkurš pretējs noteikums nav spēkā no tā izdošanas brīža. Federācijai, kas izsniedz STS, ir jāiesniedz tā kopija FIFA. STS izsniegšanas administratīvā procedūra ir aprakstīta šī reglamenta 3. pielikuma [...] 8. pantā.”

RSPP 3. pielikuma 8.2.7. pants:

“Iepriekšējā federācija neizsniedz STS, ja starp iepriekšējo klubu un spēlētāju pastāv līgumstrīds par apstākļiem, kas ir paredzēti šī pielikuma 8.2. panta 4. daļas b) apakšpunktā. [...]”

RSPP 3. pielikuma 8.2. panta 4. daļa:

“Septiņu dienu termiņā, sākot no STS pieteikuma iesniegšanas dienas, iepriekšējai federācijai ir pienākums [...]:

[..]

- b) noraidīt STS pieteikumu un norādīt [...] atteikuma iemeslu, kas var būt, vai nu apstākļi, ka līgums starp iepriekšējo klubu un profesionālo spēlētāju nav beidzies, vai arī tas, ka nav abpusējas vienošanās par līguma pirmstermiņa izbeigšanu.”

RSPP 17. pants

“Līguma izbeigšanas bez pamatota iemesla gadījumā piemēro šādus noteikumus:

1. Visos gadījumos pusei, kas ir lauzusi līgumu, ir pienākums izmaksāt zaudējumu atlīdzību. Izņemot 20. panta un 4. pielikuma noteikumus par apmācību atlīdzības maksājumiem un, ja līgumā nav ietverti sīkāki noteikumi, atlīdzības maksājumu par līguma laušanu aprēķina, ņemot vērā attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesisko regulējumu, sporta specifiku un

jebkādu citus objektīvus kritērijus. Šādi kritēriji tostarp var būt apmaksā un citas priekšrocības, kas pienākas spēlētājam saskaņā ar spēkā esošo līgumu un/vai jauno līgumu, spēkā esošā līguma atlikušais spēks laikā līdz pieciem gadiem vai ilgāk, izmaksas un izdevumi, ko ir veicis iepriekšējais klubs (kas tiek amortizēti līguma darbības laikā), ja līgums tiek laužts aizlieguma periodā.

2. Tiesības uz šādu zaudējumu atlīdzības izmaksu nevar cedēt trešai personai. Ja profesionālam spēlētājam ir pienākums veikt zaudējumu atlīdzības maksājumu, profesionālais spēlētājs un viņa jaunais klubs ir solidāri un kopīgi atbildīgi par tā samaksu. Tā apmērs var būt paredzēts līgumā, vai vienojoties par to starp pusēm.

3. [..]

4. Papildus zaudējumu atlīdzības maksājuma pienākumam piemēro sporta sankcijas pret ikvienu klubu, kas aizlieguma periodā pārliecina lauzt līgumu vai pamudina uz to. Līdz pierādījumu iesniegšanai par pretējo, klubu, kas paraksta līgumu ar profesionālo spēlētāju, kurš ir laužis iepriekšējo līgumu bez pamatota iemesla, uzskata par tādu, kas ir pamudinājis šo profesionālo spēlētāju lauzt līgumu. Sankcijas liedz klubam reģistrēt jaunus spēlētājus valsts vai starptautiskā līmenī uz diviem pilniem un secīgiem reģistrācijas periodiem. Klubs var reģistrēt jaunus spēlētājus valsts vai starptautiskā līmenī tikai, sākot no nākamā reģistrācijas perioda, kas sākas pēc tam, kad ir pilnībā tikusi piemērota attiecīgā sporta sankcija. It īpaši šāds klubs nevar atsaukties uz izņēmumiem vai pagaidu pasākumiem, kas ir paredzēti šī reglamenta 6.- 11. pantā spēlētāju reģistrācijai pirms šī perioda”.

Īss pamatlīstas faktu un tiesvedības izklāsts

- 1 BZ strīda laikā ar viņa iepriekšējo klubu – Maskavas “Lokomotiv”, kas tika izskatīts FIFA Strīdu izšķiršanas palātā par līguma izbeigšanu, kas viņus saistīja kopš 2013. gada 20. augusta, un it īpaši par BZ pienākumu veikt līguma laušanas zaudējumu atlīdzības maksājumu 20 miljonu euro apmērā, viņš sāka meklēt jaunu klubu, kas varētu viņu uzņemt.
- 2 Šie meklējumi tomēr nevainagojās panākumiem, jo, kā apgalvo BZ, pastāvēja risks, ka jaunajam klubam solidāri ar viņu būtu jāveic zaudējumu atlīdzības maksājums par labu Maskavas “Lokomotiv”.
- 3 BZ norāda, ka, neraugoties uz atsevišķu klubu ieinteresētību, viņš saņēma tikai vienu piedāvājumu, ko izteica *Sporting du pays de Charleroi*, kas 2015. gada 19. februārī viņam nosūtīja uzņemšanas vēstuli, kurā bija ietverti divi atliekoši un kumulatīvi nosacījumi:

- vēlākais līdz 2015. gada 30. martam būt reģistrētam un likumīgi kvalificētam *SA Sporting du Pays de Charleroi*, lai šī kluba pirmajā komandā piedalītos visās oficiālajās sacensībās, ko organizē URBSFA, UEFA un FIFA;
 - (šajā pat termiņā) saņemt rakstveida un beznosacījumu apstiprinājumu, ka *SA Sporting du Pays de Charleroi* nenes atbildību kā solidārs parādnieks (*in solidum*) attiecībā uz jebkāda veida zaudējumu atlīdzību (tostarp kompensējošo atlīdzību par līguma laušanu), kas BZ attiecīgā gadījumā ir jāmaksā par labu Maskavas “Lokomotiv”.
- 4 Ar 2015. gada 20. februāra un 5. marta vēstulēm attiecīgi BZ un *Sporting du Pays de Charleroi* padomdevēji lūdza apstiprinājumu gan no FIFA, gan URBSFA, ka BZ varētu tikt reģistrēts un kvalificēts saskaņā ar reglamentu, lai spēlētu *Sporting du Pays de Charleroi* pirmajā komandā un ka viņam netiks piemērots RSPP 17.2. un 17.4. pants.
 - 5 FIFA ar 2015. gada 23. februāra vēstuli atbildēja, ka pilnvaras piemērot RSPP noteikumus ir vienīgi lēmējstruktūrai, nevis tās administratīvajai struktūrai. Savukārt URBSFA 2015. gada 6. martā atbildēja, ka saskaņā ar FIFA noteikumiem BZ reģistrācija nevar notikt, kamēr viņa iepriekšējais klubs nebūs izsniedzis starptautisko pārejas sertifikātu (STS).
- XXXXXX
- 6 Ar 2015. gada 18. maija nolēmumu FIFA Strīdu izšķiršanas palāta daļēji apmierināja Maskavas “Lokomotiv” pieteikumu, nosakot ka BZ ir jāveic zaudējumu atlīdzības maksājums 10,5 miljonu euro apmērā, turpretī BZ prasījumi tika noraidīti. Strīdu izšķiršanas palāta arī nolēma, ka RSPP 17.2. pants turpmāk nav piemērojams BZ. Šo lēmumu apelācijas instancē apstiprināja *Tribunal arbitral du sport* (Sporta šķirētiesa, turpmāk tekstā – “TAS”) 2016. gada 27. maijā.
 - 7 Ar 2015. gada 24. jūlija līgumu BZ tika uzņemts klubā *Olympique de Marseille*.
 - 8 2015. gada 9. decembrī BZ cēla prasību *Tribunal de commerce du Hainaut, division de Charleroi* [Aino Komerclietu tiesa, Šarleruā teritoriālā nodaļa] pret FIFA un URBSFA, lai saņemtu zaudējumu atlīdzību, proti, negūto peļņu 6 miljonu euro apmērā, kas viņam, kā apgalvots, ir radušies iepriekš minēto organizāciju izdarīto pārkāpumu dēļ, proti, tādēļ, ka ir piemērotas iepriekš minētās tiesību normas, kuras viņa ieskatā ir pretrunā Savienības tiesībām.
 - 9 Ar 2017. gada 19. janvāra spriedumu šī tiesa BZ prasību atzina par būtībā pamatotu, viņam piešķirot zaudējumu atlīdzību, kas ir jāatlīdzina FIFA un URBSFA, par pagaidu summu 60 001 euro.
 - 10 FIFA par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā. URBSFA, kas tika aicināta iestāties lietā, arī lūdza taisīt minēto spriedumu no jauna.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 11 Būtībā BZ vaino FIFA un URBSFA par viņam nodarītajiem zaudējumiem atbilstoši Beļģijas Civilkodeksa 1382. pantam, saskaņā ar kuru “katra cilvēka veikta darbība, ar ko citam tiek nodarīti zaudējumi, uzliek pienākumu tos atlīdzināt tam, kura vainas dēļ tie ir radušies”.
- 12 Viņš apgalvo, ka strīdīgās iepriekš minētās normas ir prettiesiskas, jo tās ir pretrunā Savienības tiesībām un, konkrētāk, brīvas darba ņēmēju pārvietošanās principam, kas ir ietverts LESD 45. pantā, kā arī LESD 101. pantam, ar kuru ir aizliegti konkurences ierobežojumi.
- 13 BZ ieskatā, pieņemot un piemērojot minētās tiesību normas, FIFA un URBSFA ir pieļāvušas pārkāpumu, radot zaudējumus, kuri izpaužas kā negūtā peļņa, jo spēlētājs nevarēja praktizēt kā profesionāls futbolists 2014.–2015. gada sezonā tādēļ, ka šīs normas liedza viņu uzņemt jaunā klubā.
- 14 Šis šķērslis izpaužas kā finanšu un sporta prasības (solidaritātes princips un STS neizsniegšana), kas tiktu piemērotas jaunajam klubam, kurš uzņemtu spēlētāju, kura līgums ar viņa iepriekšējo klubu ir izbeigts bez pamatota iemesla. BZ turklāt apstrīd zaudējumu atlīdzības summas aprēķina metodi, jo tajā var ieskaitīt spēlētāja uzņemšanai veikto iepriekšējā kluba maksājumu neamortizēto daļu. Viņa ieskatā zaudējumu atlīdzības maksājums (par kura solidāru parādnieku kļūtu attiecīgajā spēlētājā ieinteresētais klubs) veicina to, ka neviens klubs nevēlēsies uzņemt šādu spēlētāju, kam ir jāmaksā šāda zaudējumu atlīdzība, un līdz ar to tas ir šķērslis darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai Savienībā.
- 15 BZ skatījumā FIFA un URBSFA tāpat ir pienākums viņam atlīdzināt zaudējumus, kas izriet no strīdīgo RSPP noteikuma prettiesiskuma, liedzot viņam tikt uzņemtam jaunā klubā.
- 16 Pamatojumam par strīdīgo RSPP noteikumu prettiesiskumu, viņš atsaucas uz 1995. gada 15. decembra spriedumu *Bosman* (C-415/93, EU:C:1995:463) (turpmāk tekstā – “spriedums *Bosman*”).
- 17 Šajā spriedumā Tiesa tostarp lēma, ka EEK līguma 48. pants (tagad – LESD 45. pants) ir piemērojams sporta federāciju izdotiem noteikumiem, ar ko paredz nosacījumus profesionālu sportistu algotu darbību veikšanai (spriedums *Bosman*, 87. punkts). Tiesa atgādināja, ka darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir viens no Savienības pamatprincipiem (spriedums *Bosman*, 93. punkts) un tā atzina par nesaderīgiem ar EEK līguma 48. pantu (tagad – LESD 45. pants) sporta federāciju izdotus noteikumus, saskaņā ar kuriem profesionāls futbolists, kurš ir vienas dalībvalsts pilsonis, pēc līguma termiņa izbeigšanās ar klubu nevar kļūt par citas dalībvalsts kluba spēlētāju, ja jaunais klubs nesamaksā iepriekšējam klubam transfēra, apmācības vai pilnveidošanās atlīdzību [sprieduma *Bosman* rezolūtīvās daļas 1. punkts].

- 18 Lai gan FIFA un URBSFA neapstrīd Civilkodeksa 1382. panta piemērošanu, tās apstrīd, ka tās būtu vainojamas par pārkāpumu, kura dēļ ir iestājusies viņu atbildība.
- 19 FIFA apgalvo, ka strīdīgie RSPP noteikumi ir saderīgi ar Savienības tiesībām.
- 20 Tās ieskatā minēto noteikumu saderība ar līgumu ir jānovērtē, ņemot vērā sporta specifiku, kas ir atzīta LESD un Eiropas Savienības iestādēs, kurā tostarp iekļaujas līgumu stabilitātes saglabāšana un komandu stabilitāte, un sporta sacensību godīgums, likumība un to pareiza norise. Kā apgalvo FIFA, šīs specifiskās iezīmes ir leģitīmi mērķi, ar ko var attaisnot iespējamos šķēršļus pārvietošanās brīvībām un konkurences ierobežojumiem.
- 21 Turklāt Eiropas Savienības iestādes ir atzinušas strīdīgos noteikumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām. Tādējādi Eiropas Komisija esot saskaņojusi RSPP 2001. gadā, šī reglamenta vēlākās versijās ir saglabāta tā pati pārejas principu būtība un *ratio legis*, kā tos ir atzinusi Komisija. FIFA tostarp atsaucas uz Komisijas 2001. gada 5. marta paziņojumu, kurā ir konstatēts, ka FIFA ir uzņēmusies saistības grozīt RSPP, ievērojot vairākus principus. Tā arī apgalvo, ka 2002. gada 5. jūnija paziņojumā presi komisārs Mario Monti darīja zināmu, ka jaunie FIFA noteikumi līdzsvaro spēlētāju pamattiesības uz brīvu pārvietošanos, līgumu stabilitāti un leģitīmo mērķi ievērot godīgumu sportā un nodrošināt čempionātu stabilu norisi.
- 22 URBSFA turklāt apstrīd savu atbildību, jo strīdīgos noteikumus ir pieņēmusi FIFA, nevis URBSFA.

Iesniedzējtiesas novērtējums

- 23 Iesniedzējtiesas ieskatā pastāv nopietnas, skaidras un konsekventas norādes uz to, ka strīdīgie RSPP noteikumi varēja radīt šķērslī, lai jauns klubs uzņemtu BZ pēc viņa līguma laušanas ar Maskavas “Lokomotiv”. Tas tostarp izriet no *Sporting du Pays de Charleroi* parakstītās uzņemšanas vēstules, kurā līguma noslēgšanai ir izvirzīts nosacījums par solidāras saistības neesamību attiecībā uz iepriekšējam klubam izmaksājamo zaudējumu atlīdzību un par STS izsniegšanu. Turklāt BZ varēja pievienoties klubam neilgi pēc *TAS* nolēmuma turpmāk nepiemērot RSPP 17.2. punktu.
- 24 Attiecībā uz to, vai pastāv prasītā vainas pakāpe, lai pret BZ iestātos atbildība, iesniedzējtiesa konstatē, ka tās novērtējumā ir jāizvērtē RSPP strīdīgo noteikumu saderība ar LESD, tādējādi šai ziņā ir jāvērtē Tiesā ar prejudiciālo jautājumu.
- 25 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no aktuālās Tiesas judikatūras tā nevar novērtēt minēto noteikumu saderību ar Savienības tiesībām, jo šis ir sarežģīta rakstura novērtējums, tostarp ņemot vērā līdzsvaru, kāds ir jā saglabā starp sporta federāciju izvirzītajiem mērķiem un ar LESD garantētajām tiesībām.

- 26 Turklāt Tiesai uzdotais jautājums lietā, kurā tika taisīts spriedums *Bosman*, šķiet, atšķiras no šī strīda, kas attiecas uz klubam izmaksājamu zaudējumu atlīdzību pēc līguma laušanas bez pamatota iemesla un jaunā kluba solidārām saistībām maksāt minēto zaudējumu atlīdzību. Lietā *Bosman* savukārt tika aplūkota transfēra, apmācības vai pilnveidošanās atlīdzība, kas ir jāizmaksā pēc līguma izbeigšanās starp klubu un attiecīgo spēlētāju.
- 27 Attiecībā uz apstrīdēto URBSFA atbildību tādēļ, ka tā nav pieņēmusi strīdīgos noteikumus, iesniedzējtiesa uzskata, ka tieši URBSFA atbilstoši FIFA reglamentam ir atbildīga par spēlētāju piesaistīšanu klubiem, kuri ietilpst šajā federācijā. Tātad tieši URBSFA šajā lietā nevarēja sniegt apmierinošu atbildi uz BZ lūgumu tikt reģistrētam un likumīgi kvalificētam, lai spēlētu *Sporting du Pays de Charleroi*. Šai ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka nav izslēgta arī URBSFA atbildība, ciktāl strīdīgie RSPP noteikumi ir pretrunā Savienības tiesībām.
- 28 Šajā stadijā iesniedzējtiesa neuzskata par lietderīgu vērsties Tiesā ar citiem prejudiciāliem jautājumiem, kurus ieteica uzdot BZ un kuriem tās ieskatā būs nozīme vienīgi tad, ja uz uzdoto jautājumu tiks sniegta apstiprinoša atbilde.

DARBA VĒRŠĒJA